

som Mølleren altsaa efter hans eget Sigende ikke har faaet, forlangte han mere for end for selve Rugen. Det ærede Medlem behøver ikke at ængste sig herfor; saa snart disse Foranstaltninger faar Lov at virke efter deres Hensigt, vil man ogsaa kunne sikre sig mod Misbrug med Hensyn til Klid, det vil være en let Sag ogsaa at fastsætte Prisen for Klid i Forhold til Maksimalprisen for Rug. Det ærede Medlem ved meget godt, at jeg straks har haft Opmærksomheden henvendt paa dette Forhold. Den Dag, da der første Gang fra den overordentlige Kommission kom en Indstilling til mig om en Maksimalpris, svarede jeg tilbage: Forinden disse Overvejelser kan føres til Afslutning i Indenrigsministeriet, er det nødvendigt at have Udtalelser fra Kommissionen ogsaa om Maksimalpriser paa Mel og Brød, ogsaa Oplysning om, i hvilket Forhold Priserne paa Mel og Brød bør staa til Kornprisen. Og disse Oplysninger blev indhentet og er til Stede og kan nu danne Grundlaget for de videre Foranstaltninger, saa snart man vil tillade Maksimalprisen at virke efter sin Hensigt. Saa længe denne Forhandling ikke er afsluttet, er det givet, at jeg har følt mig forpligtet til at undlade at udsende Bestemmelser i denne Retning. Jeg vilde have Rigsdagens Tilslutning til Fortsættelse af denne Politik eller dens Beslutning om, at den ikke skulde fortsættes, før jeg kunde foretage videre.

Dernæst har man særlig fæstet sig ved Maksimalprisens Virkning i de vanskeligst stillede Ægne. Med Hensyn hertil vil jeg sige til forskellige Talere, at mange af dem kan jeg give min fulde Tilslutning. Mange af disse Taleres Ord har kun bestyrket mig yderligere i, hvad jeg sagde, første Gang jeg havde Ordet om denne Sag, at der her er Forhold, som der bør tages Hensyn til. Men jeg tror, jeg har Ret overfor dem — jeg siger det f. Eks. til det ærede Medlem fra Ruds-Vedby (Svendsen), hvis Tale jeg hørte paa med stor Opmærksomhed — naar jeg siger, at særlige Forhold kan ikke danne Grundlag for et Lands Politik, men et Lands Kornpolitik kan derimod tage Hensyn til de særlige Forhold. Jeg siger dette til det ærede Medlem fra Ruds-Vedby, jeg siger det til det ærede Medlem fra Herning (Westergaard), jeg siger det til det ærede Medlem fra Give (N. C. Jensen), jeg siger det til andre, af hvis Tale jeg har forstaaet og følt, at den saglige Opfattelse af dette Spørgsmaal var Hovedsagen for dem. Jeg siger det ikke til det ærede Medlem fra Sæby (Pinstrup), thi der har for mig ikke

været nogen Tvivl om, hvad han ønskede med sin Tale. Jeg ved godt, af hvilket Sindelag det ærede Medlems Udtalelser om Skat paa det fattigste Landbrug, om Skat paa de smaa i Jylland bæres. Det ærede Medlem springer over alle de virkelige Forhold. Jeg har med Kendsgerninger oplyst, at i 6 Kommuner i Ribe og Viborg Amt, udtagne ikke af mig, men valgte som typiske Eksempler af Statistisk Departement, den Gang de vilde foretage en Prøvevurdering, i disse 6 Kommuner er der 1,300 smaa Ejendomme, hvis Kornbeholdninger er talte, og ca. 1,100 af disse smaa Ejendomme berøres ikke i nogen Henseende af Maksimalprisen paa Rug, i hvert Fald kun for noget over Halvdelen af disses Vedkommende derved, at de vil være interesserede i lav Pris paa Rug, fordi de ikke har Rug nok til deres egen Families Brød. For 1,100 af de 1,300 smaa Ejendomme gælder dette. For de øvrige 200 smaa Ejendomme er, som jeg har sagt, det, det drejer sig om, ca. 600 Tdr. Korn. Hvis jeg fører dette Tal fra disse Ejendomme over paa de øvrige Kommuner i de samme Amter og tager Ringkøbing Amts Kommuner og nogle enkelte Kommuner af Aalborg Amt og maaske Hjørring Amt med, vil det derigennem vise sig, hvad det er for et ringe Antal af Tønder Korn, der er Tale om paa de virkelig smaa Ejendomme. Og hvis jeg lægger Tallene for de middelstore Landbrug i disse udelukkende rugproducerende Ægne til, vil man se, at hele Spørgsmaalet bliver et meget begrænset Spørgsmaal, og at det meget let lader sig gøre at skaffe dem den virkelig fortjente Erstatning. Men det ærede Medlem ved jo godt, hvorfor han taler. Det ærede Medlem siger, at de store har tærsket og solgt deres Rug. Det ærede Medlem maa jo vide, at hvis de store har tærsket og solgt deres Rug, har de solgt den til Priser, der ligger under Maksimalprisen nu. Det ærede Medlem siger, at Ørne kan sagtens, de skal ikke afstaa deres Hvede. Hvorfor det ærede Medlem siger dette, efter at jeg udtrykkelig har sagt, at jeg finder det nødvendigt at lade en Maksimalpris paa Rug ledsages af en Maksimalpris paa Hvede med de deraf følgende Konsekvenser, er ogsaa ganske klart. Mange ærede Medlemmer har beskæftiget sig med det ærede Medlems Beregninger vedrørende Svineholdet og har udviklet med gode saglige Grunde, hvorledes det virkelig forholder sig med den faktiske Svineproduktion her i Landet, men hvorfor man egentlig har rettet disse Betragtninger til det ærede Medlem fra Sæby (Pinstrup), ved jeg ikke,